

III Міжнародна науково-практична конференція науково-педагогічних, педагогічних працівників і молодих учених

**ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПРОФЕСІЙНОГО
СТАНОВЛЕННЯ ФАХІВЦЯ В ІННОВАЦІЙНОМУ
СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ**

матеріали конференції

17-18 квітня 2025 р.

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції
науково-педагогічних, педагогічних працівників
і молодих учених

**«ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ
ФАХІВЦЯ В ІННОВАЦІЙНОМУ
СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ»**
(17-18 квітня 2025 р.)

3rd international scientific and practical conference of
scientific and pedagogical, pedagogical staff and young
scientists

**THEORY AND PRACTICE OF THE EXPERT'S
PROFESSIONAL FORMATION IN
THE INNOVATIVE SOCIOCULTURAL AREA**

Proceedings
(17-18 April 2025)

Electronic edition

Dnipro – 2025

УДК 378:371.134:316.61

Т 33

Організаційний комітет:

С.Б. Холод, доктор економічних наук, професор, ректор, ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля», Україна – голова оргкомітету;

Н.П. Волкова, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри психології та педагогіки, ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля», Україна – заступник голови;

О.О. Лаврентьєва, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, Криворізький державний педагогічний університет», Україна – заступник голови;

Л.М. Рибалко, доктор педагогічних наук, професор, декан факультету фізичної культури та спорту, Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», Україна;

О.В. Лебідь, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри психології та педагогіки, ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля», Україна;

О.П. Крупський, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри маркетингу та міжнародного менеджменту, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Україна;

С.Г. Абасова, доктор філософії, доцент, провідний науковий співробітник Інституту економіки Міністерства освіти та науки Азербайджана, Азербайджан.

Т33

Теорія і практика професійного становлення фахівця в інноваційному соціокультурному просторі: Матеріали 3-ї Міжнародної науково-практичної конференції науково-педагогічних, педагогічних працівників і молодих учених, Дніпро, 17-18 квітня 2025 р. [Електронне видання]. Дніпро: Університет ім. Альфреда Нобеля, 2025. 283 с.

ISBN 978-966-434-605-1

До збірки увійшли матеріали учасників Міжнародної науково-практичної конференції. Головна тематика представлених доповідей відповідає напрямом роботи конференції: висвітлено теоретичні і методологічні засади розвитку професійної освіти в Україні в контексті євроінтеграції; окреслено сучасні парадигми в створенні соціокультурного середовища закладу освіти; розкрито зарубіжний досвід організації професійної підготовки молоді та освіти дорослих; схарактеризовано технологічний інструментарій в забезпеченні якості освітнього процесу.

Матеріали друкуються в авторській редакції.

© Університет імені
Альфреда Нобеля, 2025

процес, який потребує психологічної корекції та лікування.

Список використаних джерел:

1. Абсалямова Л. М. Психологічна допомога при розладах харчової поведінки. *Теоретичні і прикладні проблеми психології. Збірник наукових праць*. Сєверодонецьк, 2017. № 3 (44). С. 35–43.

2. Абсалямова Л. М. Якість життя та харчова поведінка невротично хворих людей. *Психологія: реальність і перспективи: Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету*. Рівне : РДГУ, 2017. Вип. 9. С. 12–18.

3. Абсалямова Л. М. Розлади та порушення харчової поведінки особистості. *Проблеми сучасної психології. Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України*. 2014. Вип. 25. С. 19–33.

4. Антонова З. О. Психологічні чинники ризику виникнення порушень харчової поведінки в жінок. *Психологія особистості*. 2021. Вип. 27. С. 128-130.

5. Ковальчук З. Я. Психологічні аспекти порушення харчової поведінки у жінок. *Інсайт: Психологічні виміри суспільства*. 2019. № 2. С. 91–98.

6. Смоляр В. І. Генетичні та середовищні аспекти харчової поведінки. *Проблеми харчування*. 2010. № 3-4 (23). С. 16–25.

М. В. Кравченко,
здобувач ступеня доктора філософії,
Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», м. Полтава, Україна

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ РЕАБІЛОЛОГІВ

Сучасний стан розвитку медицини та сфери охорони здоров'я зумовлює потребу у впровадженні нових підходів до підготовки фахівців із фізичної терапії та реабілітації. У цьому контексті важливого значення набуває диференційований підхід до навчання, який забезпечує максимальне пристосування освітнього процесу до індивідуальних потреб студентів. Такий підхід вимагає забезпечення не лише ефективності навчання, а й врахування різноманітності студентських груп, їхніх навчальних стилів, інтересів і рівня підготовки.

Реалізація диференційованого підходу у підготовці майбутніх реабілітологів передбачає адаптацію навчальних програм, методик викладання та способів оцінювання, що дає змогу кожному студентові здобувати знання й навички у тій формі, яка найбільше відповідає його індивідуальним потребам [5]. Наприклад, навчальні ресурси можуть включати як традиційні підручники, так і інтерактивні онлайн-платформи, що дозволяє враховувати різні стилі сприйняття інформації – візуальний, аудіальний і кінестетичний.

Для реалізації диференційованого підходу застосовуються різні ефективні методи, серед яких – розробка індивідуальних навчальних планів із урахуванням особистих сильних і слабких сторін студентів, що дає можливість будувати більш гнучкі та результативні освітні траєкторії. Важливим елементом є також організація групової роботи, яка сприяє взаємодії студентів, обміну знаннями й взаємній підтримці у процесі навчання [2]. Формування груп з урахуванням різного рівня підготовки підсилює навчальний процес, оскільки дозволяє студентам обмінюватися досвідом і спільно долати труднощі під час засвоєння нової інформації [5].

Використання сучасних технологій відіграє значну роль у впровадженні диференційованого підходу до навчання. Інтеграція онлайн-курсів, вебінарів і різноманітних цифрових ресурсів забезпечує доступ студентів до широкого спектра навчальних матеріалів, адаптованих до різних стилів сприйняття інформації. Це дозволяє кожному студенту навчатись у зручному для себе форматі, обираючи ті інструменти, які якнайкраще відповідають його індивідуальним потребам [4, 5].

Не менш важливим чинником є регулярний зворотний зв'язок між викладачами і студентами. Постійна комунікація вможливує оперативне коригування освітнього процесу відповідно до актуальних потреб студентів, вчасному виявленню труднощів та наданні необхідної підтримки, що підвищує результативність освітнього процесу [1; 2].

Водночас запровадження диференційованого підходу супроводжується певними труднощами. Однією з головних проблем є значні часові витрати на підготовку адаптованих навчальних матеріалів, що може позначатися на якості навчального процесу. До того ж недостатня підготовка викладачів до імплементації інноваційних методів може зумовити нерегулярність або неефективність застосування цього підходу [3]. Брак ресурсів, зокрема у державних освітніх закладах, а також обмежений доступ до

сучасних технологій і навчальних матеріалів, можуть істотно ускладнювати процес адаптації навчання під індивідуальні освітні запити студентів [6]. Саме тому важливо, щоб адміністрації закладів вищої освіти підтримували викладачів, забезпечуючи їм необхідні ресурси та організовуючи навчання із засвоєння інноваційних підходів [3, 5].

Таким чином, диференційований підхід у підготовці майбутніх реабілітологів є потужним засобом підвищення якості освіти, оскільки створює умови для індивідуалізованого навчання, що відповідає різноманітним потребам студентів і сприяє їхній професійній успішності. Для ефективної реалізації цього підходу необхідні злагоджені зусилля викладачів, адміністрації й самих студентів. Між тим результати, які можуть бути досягнуті завдяки диференційованому підходу, формують надійну основу для підготовки висококваліфікованих фахівців у сфері фізичної терапії та реабілітації, здатних відповідати сучасним викликам професійної галузі.

Список використаних джерел

1. Гулько Т., Рибалко Л. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичної культури та спорту в умовах воєнного стану в Україні. *Психолого-педагогічні проблеми сучасної школи*. 2023. Вип. 2(10). С. 20–27.

2. Каніщева О. П. Диференційований підхід до фізичного виховання студентів із низькими адаптаційними можливостями організму: автореф. дис. на здобуття ступеня канд. наук з фізичного виховання та спорту: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення». Харків, 2011. 20 с.

3. Беспалова О. О., Арешина Ю. Б., Лянна О. В. Професійна підготовка фахівців з фізичної терапії та ерготерапії. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2020. № 2 (96). С. 23–27.

4. Василенко Н. В. Компетентнісний підхід в освіті : реалізація теорії та практики. Харків : Основа, 2017. 128 с.

5. Рибалко Л. Напрями модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури та спорту в умовах воєнного стану. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2024. № 3К(176). С. 404–409.

6. Рибалко Л. М. Формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до провадження здоров'язберезувальних

технологій. *Вісник національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка* : збірник наук. праць. Чернігів : НУЧК, 2019. С. 201-208.

Я. В. Півень,
здобувач ступеня доктора філософії,
ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля», м. Дніпро, Україна

ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА САМООСВІТИ СТУДЕНТІВ У ВІДКРИТОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Відкриті освітні середовища суттєво розширюють можливості студентів у самостійному опануванні навчального матеріалу, участі в професійних спільнотах, залученні до онлайн-курсів і використанні інтерактивних ресурсів. Однак у таких умовах важливо забезпечити дієву педагогічну підтримку, яка допоможе студентам навчитися управляти власною освітньою траєкторією, підвищити ефективність самоосвітньої діяльності та сформувані стійку мотивацію до саморозвитку.

Педагогічна підтримка самоосвіти студентів у відкритому освітньому середовищі є системною діяльністю, спрямованою на створення умов для ефективного розвитку їхньої самоосвітньої компетентності. Особливість такої підтримки полягає у забезпеченні балансу між автономією студентів та їхнім залученням до структурованого освітнього процесу. Викладачі, тьютори й ментори виступають не лише носіями знань, а й організаторами взаємодії, консультантами й фасилітаторами, які допомагають студентам у постановці навчальних цілей, доборі ресурсів, рефлексії освітніх досягнень.

У відкритому освітньому середовищі педагогічна підтримка набуває різних видів, зокрема [1]:

– *інформаційна підтримка* (надання доступу до актуальних джерел, електронних бібліотек, навчальних платформ, інструкцій щодо їхнього використання);

– *консультативна підтримка* (індивідуальні чи групові консультації щодо вибору освітніх стратегій, планування самоосвітньої діяльності, подолання труднощів у навчанні);

– *мотиваційна підтримка* (організація навчальних челенджів, створення ситуації успіху, застосування елементів гейміфікації, заохочення до участі у професійних спільнотах);